

Spex 2000 presenterar lite blygt

Carl Von Linné - Ett riktigt Helvete

Manus: Patrik Andersson och Anders Sebring

Anslag

Scenen är släckt, i högtalarna hörs ljudet från hackor som slår mot sten, muntra fraggelröster hörs mellan slagen. Plötsligt hörs ett dån och Rokkokåres röst -vad är det här för ett håll? de va mig ena ludna jävlar! Strax börjar de muntra fraggelrösten övergå i ett hysteriskt tjatter som mer och mer framställs ångestfullt, samtidigt som rokkokåre hörs hånskratta. Total tystnad, Linné kommer gående från publiken mot scen nynnande på en melodi.

Akt 1

Scen 1

Linné och Dalmas

Linné: Usch vad jobbigt att bära min kappsäck genom riket Sverige. Jag borde kanske hitta en inkvartering. Herr Ober! Herr Ober!

Dalmas: Är du från Stockholm eller?

Linné: Uppsala faktiskt! Vad har det med saken att göra? Hittar du till ett värdshus?

Dalmas: Nej! *Pekar på värdshuset* "Engelbrekt", du står alldeles intill ett.

Linné: Tack så mycket då min herre. Vandrar in på värdshuset

Scen 2

Linné, Värdshusvärdinnan, Den okände, Lillstumpan, Gullegubben, Fantomen, Ol-Hans och Arne, Värdshusfolk.

Pågår en diskussion varför flickor går in två eller mer åt gången på dass.

Arne: Det är en trähydda där du bajsar. Äckliga spindlar hänger från taket, dessutom är det jävligt trångt! Varför envisas damer med att vara där mer än en åt gången?

Ol-Hans: Det går ju inte att blanda riktig sprit där, då är det en skit obehaglig plats.

Arne: Men det kanske inte är en så dassig plats trots allt. För den som säger att sex är det bästa som finns har aldrig varit skitnödig, och var skiter man.

Ol-Hans: Men det förklarar fortfarande inte varför kvinnfolket är två på dasset.

Arne: Nej men delad glädje är dubbel glädje.

Ol-Hans: Ja så måste det va´.

Värdshusvärd: Då ska ni inte klaga på att vi går in där två och två. Vi kvinnor klagar inte på er för smaken är som baken, delad!

Arne & Ol-Hans: Äh, skit ner dig! Mer öl!

Linné stiger in på baren under samtalet, tränger in sig mot disken där han möts av sura blickar från partyeliten.

Linné: Om ni ursäktar mig mina herrar. *Till värdshusvärdinnan* Ett rum, skulle det kunna vara möjligt?

Värdshusvärd: Visst min fagra herre, och Ni är ny i stan?

Linné: *skratt* Jo det är väl så, och ni vänder sig till Arne och Ol-Hans är ni stamgäster?

Ol-Hans: Och inte frågar han varför jag super.

Arne: Man skulle väl kunna kalla oss det ja. Planerar du på att ta vår plats eller främling.

Linné: Absolut inte, nejdå, jag är Carl Von Linné, en botanist på resande fot genom SveaRike.

Ol-Hans: Vet du varför jag super?

Linné:: Då tar jag ert bästa rum. *Linné pröjsar till värdshusvärdinnan. Fantomen kommer in på värdshuset och ställer sig i baren.*

Fantomen: Goddag min sköna ett glas mjölk till mig skulle inte skada.

VV: Vi serverar inte hundar, den får vänta utanför.

Fantomen: Det är en varg!

VV: Ah, då är det okey.

Blickar möts mellan Linné och Fantomen. Linné får nycklarna och går upp till sitt rum.

Ol-Hans: Varför dricker en så stor herre mjölk?

Arne: Mjölk är för barn och mesar, eller kanske mesiga barn.

Fantomen ger Arne "the Look" och höjer sin muskulösa arm. Devil börjar morra...

Fantomen: Men det ger starka ben!

Ol-Hans: Men jag frågar varför folk dricker, varför frågar ingen varför jag dricker?!

VV: Ett stort stop, mjölk, coming up! Lämna över stopet mjölk till Fantomen
Stämningen ökar och leder slutligen till sång och dans på värdshuset. "Harald har konstiga vanor" Linné kommer ner i denna festyra efter en tid. Även han dricker friskt och dansar på. Ser intresserad ut av kortspelet. Musiken tonas slutligen ner och Linné stolpar fram till spelbordet.

Linné: En god afton mitt herrskap, mitt namn är, som de flesta vet, Carl Von Linné, jag önskar få medverka i ert spel. Skulle detta tilltala herrskapet?

Kortspelare: Ööh, jo för fan, slå dig ner och känn dig nedslagen!
Linné sätter sig

Linné: Låt bäste man vinna.

Kortspelare: Gör oss alla en tjänst, håll käften, kolla dina kort och börja spela!

Linné börjar spela och det går väldigt bra, snart sitter han med världens pengahög. Spelarna ser sura ut allt eftersom tiden går, något Linné absolut inte märker i sitt rus.

- Linné: Mitt herrskap, jag ämnar nu dra mig tillbaka med ett glas Nässel-Wiskey, om ni ursäktar.
Linné lämnar bordet och går till baren där han beställer sin whiskey. Med honom följer två av medspelarna och spelet avslutas definitivt.
Ett stort glas Nässel-Wiskey tack!
- VV: Glas? Nejdu, då får du gå någon annanstans, herrn får nog nöja sig med ett stop.
- Linné: Ett stop Nässel-Wiskey tack!
- Gullegubben: Det är för riskabelt, jag har slutat med det där.
- Lillstumpan: Det säger du jämnt:”Aldrig mer det är för riskabelt”
- Gullegubben: Ja, och det stämmer
- Lillstumpan: Och sen glömmet du bort det
- Gullegubben: Det är dags att sluta glömma och börja minnas
- Lillstumpan: Vet du hur du låter?
- Gullegubben: Som en förnuftig människa
- Lillstumpan: Som en anka: kvack, kvack
- Gullegubben: Du ska slippa höra det, jag har lagt av, så du slipper kvackandet,
- Lillstumpan: Från och med imorgon,
- Gullegubben: Ja, och i natt kan jag kvacka, det har blivit lika riskabelt som att råna en bank, värre till och med. Banker är lättare, de har blivit beordrade att inte göra motstånd. De är ju försäkrade, man behöver inte ens äga ett armborst. En man gick in på en bank med en trådburks telefon och sa: Jag har gud på andra sidan, han säger att ni ska ge oss alla era pengar.
- Lillstumpan: Tycker du vi ska råna en bank?
- Gullegubben: Jag säger inte det, men det vore banne mig enklare.
- Lillstumpan: Inga fler spritbutiker?
- Gullegubben: Det är det jag säger, det är inget kul längre. För många från skåne eller något annat fult landskap. De förstår inte språket, säger man:”Töm kassaskrinet” fattar de inte. De tar det personligt, någon gång lär vi döda någon.
- Lillstumpan: Jag vill inte döda någon

- Gullegubben: Inte jag heller, men vi kan hamna i en situation där det är vi eller dem. Är det inte Värmlänningar är det Gotlänningar som har äga butiken i 15 jävla generationer. Farfar sitter med en förbannad katapult, försök råna honom med en trådburks telefon. Nej nu får det räcka.
- Lillstumpan: Vad ska vi göra då? Jobba!?
- Gullegubben: Knappast...
- Lillstumpan: Utan..?
- Gullegubben: Det här stället!
- Lillstumpan: Det här stället? Ett värdshus?
- Gullegubben: Ja, en sen, ingen rånar värdshus, varför inte? Barer, spritbutiker, smedjor, där får man ett lod i pannan innan man sagt kvack. Värdshus och andra sidan, de tar man med brokorna nere. De är inte rädda för att bli rånade, inte så rädda. Ingen förväntar sig bli rånad inne på ett värdshus.
- Lillstumpan: Man kan nog dra ner på hjältefaktorn här.
- Gullegubben: Gästerna fattar ingenting. Ena stunden sitter de med mat i munnen den andra med ett armborst mot tinningen. Förra gången när vi rånade en spritbutik kom du på idén med att tas deras penningpungar. Och det var en bra idé. Här finns många gäster.
- Lillstumpan: Många penningpungar, rätt smart.
- Gullegubben: Rätt smart.
- Lillstumpan: Jag är beredd, vi gör det.
- Gullegubben: Kom igen, samma som förra gången, kommer du ihåg. Du tar gästerna jag tar rummen.
Kyss över bordet
- Lillstumpan: Jag älskar dig Gullegubben.
- Gullegubben: Jag älskar dig Lillstumpan
reser sig på stolen med en draget armborst.
- Gullegubben: Håll er lugna, detta är ett rån!
- Lillstumpan: Om någon idiot vågar röra sig, låter jag avrätta hela jävla högen till sista man!
Pulpfictionmusik undet tiden som de rensar värdshuset på penningpungar
Skrinet, ner med det i säcken!
- Den okände: Min penningpung kan ni ta, men skrinet, det är inte mitt och kommer aldrig att bli ert. Så ta mina pengar och fortsätt med det ni gör.
- Lillstumpan: Öppna skrinet, vad har du i det, öppna det!
- Den okände: leende Visst om det är er önskan.

Öppnar väskan och hon blir alldeles till sig, han avväpnar henne och håller armborstet mot hennes hals.

Lillstumpan: Gullegubben! En bråkstake här... kom hit.

Gullegubben: Bråkar han så skjut honom, vi har inte tid att fjanta runt. *Ryggen mot*

Den okände Nej det kan jag förstå, min tid är inte heller ämnad att förspillas. Jag lämnar er med min penningpung, men skrinet, det behåller jag.

Gullegubben: Skjut henne inte. Håll dig lugn Lillstumpan, låt honom gå!

Scen 3 *Linné, Lillstumpan, Gullegubben, FetMats, Ipren*

Rånet fortsätter sedan springer de ut i natten. Hittar Linné sittande på en parkbänk.

Linné: Trammellidum tummdumlidum, ohja pengar, det fick jag...hurra vad ja är bra. Hu-hu-hurra. Skål på dig Linné, skål skål.
De stannar upp när de får syn på Linné

Lillstumpan: Där är den där rikemansfjollan från värdshuset

Gullegubben: Han ser lagom dragen ut.

Lillstumpan: Låt oss plocka den jäveln också.
De går fram till Linné och drar hans vinflaska ifrån honom samt hans penningpung, Linné försöker ta tillbaka vinflaskan men faller istället ner på alla fyra. Lillstumpan som fortfarande är arg för händelsen med främlingen från värdshuset, sparka Linné i magen flertal gånger, samtidigt som hon sjunger i'm singing in the rain.

Gullegubben: Såja Lillstumpan det räcker.
Båda springer iväg. Kvar ligger Linné, invid en husvägg.

FetMats: *FetMats kommer gående, uppmärksammar tystnaden på Engelbrekt.*
Underligt, mycket underligt ja underligt är verkligen rätt ord just nu, stängt så här tidigt, dåligt tecken, mycket dåligt tecken, ja att det är ett dåligt tecken säger sig själv just nu, nog bäst att skynda hem.
FetMats viker av åt höger var Linné ligger.
Iprens scenen utspelar sig

FetMats: Vad är det som hänt, något är det för det kan man se.

Linné: Huvudet bultar och magen värker, jag har ingen aning.

FetMats: Det låter allvarligt, nog bäst att ni kommer med mig hem, ja det är nog bäst.

Linné: Ni är allt för vänlig, tack snälla.

FetMats: Jag kallas FetMats av mina vänner och Ni är?

Linné: Mitt namn är Carl Von Linné, en resande botanist från södern. Ni har möjligtvis inte

några stop öl som ligger och skräpar där hemma?

FetMats: *skrattande* Det ska vi nog kunna ordna, Sara väntar på mig och är alltid redo att duka fram öl åt den törstande.

Linné: *även han skrattande* Låter sunt!

FetMats Ja sämre kunde det varit, nå vad säger ni, här blir inga barn gjorda så det är väl bäst att vi fortast möjligt kommer hem.

Linné Öh jo jaa öh vad menar ni min gode herre, jag tror bestämt ni misstar er.

FetMats Nejdå inte alls! Var det inte öl ni ville ha, ah just det, då är det väl dumt att stå här ute i kylan och frysa.

Linné Öh nej just det!
Båda går iväg till Fet-Mats vindsvåning.

Scen 4 *FetMats, Sara och Linné.*

Vindsvåningen består utav ett bord med två bänkar, ett blått skåp, en säng och en öltunna. Sara sitter vid bordet när FetMats och Linné kommer hem.

FetMats Jaha välkommen då och stig in.

Linné Man tackar

FetMats *Ropar.* Sara!

Sara Hmmm

FetMats Ställ fram tre stop öl så är du snäll.

Sara *Snäsande* Vadå ställ fram! det kan d.. *Sara går fram till dörren och får syn på Linné. Du javisst min käre bror. Sara håller upp tre stop öl och ställer dem på bordet, går sedan fram mot Linné, niger och presenterar sig.*
Sara, FetMats syster som ni säkert förstod

Linné Carl von Linné var namnet, resande botanist.

Sara Von!! Minsann det var inte illa.

Linné *förstår inte hennes åsytning.*
Ahjust det, så sant så sant. Nej vad säger ni en öl kanske?!!

Sara Självklart en man som ni måste törsta ordentligt.
Varsågod slå er ner och ta för er!
Alla tre slår ner vid bordet.

- FetMats Så vart i söder kommer ni ifrån, Stockholm?
- Linné Från Uppsala, kom hit idag!
- Sara Det tycker jag vi skålar för! *De skålar alla tre och Sara tömmer sitt krus. Sara fyller på sitt krus igen.*
- Linné Oj du min skapare! De var mig en dj...öhh jag menar gott öl, mycket gott! Skål!!
Eller nått.
- Sara Skål på er min gode herr Von Linné, Skål, nog klarar han väl botten upp.
- Linné Jodå visst gör han det, säg någonting en ädling som jag inte klarar av!
- Sara Skål då och botten upp. *De tömmer alla sina stop, Linné verkar tycka situationen vara ur kontroll och FetMats ser mest trött ut, Sara däremot fyller på nytt upp sitt krus. Linné ser både imponerat och förskräckt på hur Sara häller upp det tredje stopet.*
- Linné Oh käre nån, vilken kvinna, hon häller upp ett tredje stop. Öl i all ära, men det här.
- FetMats Oh jag skulle just kom...ma till den punkten a a att ja.... somnar.
Sara tar sitt stop i handen och går fram till Linné och sätter sig i hans knä.
- Sara Ni ser visst ut att ha mött er överman i ölen min bäste Herr Von Linné, kanske behöver ni lite hjälp på traven.
- Linné Öh jag nej *Sara lägger sin arm om Linnés hals* eller kanske det ja..jo Herr Von Linné kan kanske kunna tänkas behöva lite hjälp på...avbryts
- Sara Tyst nog med prat. Ställer tillbaka stopet på bordet
- Linné Ah just det, men...tittar hjälplöst på ölen. Men öö(len då)
Sara trycker fingret mot hans läppar.
- Sara Schysh, kort tystnad, Sara ger Linné en puss Nog är väl min herre lite trött....
- Linné Njaa...avbryts igen
- Sara Tänkte väl det. *Sara tar tag i Linnés armar och drar honom till sängen....*
- Dagen efter. Linné vaknar upp bredvid Sara vilket han då inte upptäcker. Huvudet värker och törstig är han, men främst av allt, en toalett är vad han behöver.*
- Linné *Gäspar och sträcker på sig, märker att han är nödig. Oh himmel ge mig ett utedass, här var det nånting som ville ut. Sätter sig upp i sängen, reser sig upp och fumlare sig fram mot det han tror är toaletten. Slår i tån i sängfoten Oh aj som in i helv...eller nått...snubblar fram och slår i låret mot bordskanten. Det var ju själve faen, ska det vara så svårt att...där, där! Ser det blå skåpet vilket han tar för att vara toaletten. Han öppnar den och går in gör vad han ska och går sedan nöjt ut. Det var det, det! Ser sig om i rummet och försöker rekognisera gårdagens bravder. Oh gudars skymning, vad har gjort? Framförallt hur hamnade jag bredvid den där!!*

Strunt samma, vad ska jag göra härnäst och vad ska FetMats säga när han....Nej han behöver ingenting veta eller?!!

- Egoisten Det man inte vet har man inte ont av, Linné
- Samvetet Man kan inte heller leva på lögnen det vet du, glöm inte vad pastor Erland lärt dig.
- Egoisten Skit i Pastor Erland, vad har han lärt dig du sov ju nästan bort hans lektioner.. Nej Tänk på dig själv, stannar du längre kanske du aldrig reder ut det här.
- Samvetet Ditt förflutna jagar upp dig förr eller senare, Linné
- Egoisten Och olyckan förföljer en människa, vart hon än vänder sig, så lyssna inte på den där, varför gå mot säker undergång när du har chansen att rymma. Den där FetMats skulle ju inte jag vilja bråka med, bäst att sticka och det med en gång.
- Samvetet Du din lömska lilla djävul, vet du inte bättre hut än att få Linné på sådana dåliga tankar.
- Egoisten Ah pys lillen, här snackar jag och Linné framtid, För visst är väl din framtid mer betydelsefull än att du ska fastna här i svavellandet.
- Samvetet Linné, Linné, lyssna inte på honom han bara för dig bakom ljuset.
- Egoisten Linné det är nu eller aldrig, nå vad väntar du på, visa att du är en man av din börd.
- Linné Visst! Det är bäst att ge sig av medan man kan, jag kommer nog ändå aldrig träffa någon av dem igen.

Linné smyger ut och skyndar sig fram till Engelbrekt.

Scen 5 *Arne, Ol-Hans, Wasa,*

På Engelbrekt befinner sig Ol-Hans och hans vän, till synes oberörda av vad som hänt kvällen innan.

- Arne Du är min allra bästa vän, och det säger jag inte för att du är full... eller jag menar ja..
- Ol-Hans ..jag vet kompis, jag är full, men du är ful.
- Arne Jag dricker mig snygg, märks inte det. I och för sig är du rätt suddig, du borde dra ner på drickandet.
- Linné stolpar upp på sitt rum. Partyeliten på Vårdshuset noterar hans bestämda steg.*
- Ol-Hans vad var det där?
- Arne Det var den där borgarbrackan från Stockholm.
- Linné Uppsala mina herrar, Uppsala!
- Ol-Hans Usch vad elakt, bara springa förbi sådär utan att hälsa på sina vänner.

- Arne Dålig uppfostran, de där ungdomarna lär sig inget vett nu för tiden.
- Ol-hans Det var bättre förr! Jag minns *Avbryts av Gustav Wasas dånande stämman*.
- Wasa När jag drev Danskjävlar ur landet, det var tider det.
Ol-Hans och Arne tittar oförstående på varandra
- Ol-Hans & Arne Jaha och vem är Herr Märkvärdig då?
- Wasa Ni talar med er frälsare, mannen som gjort att ni står på trygg, svensk mark!
Ni talar med självaste konung Gustav Wasa, så får jag be om lite respekt mitt folk
- Ol-Hans Åh wow....Kung Wasa, va häftigt!
- Wasa Ja så ska det låta!
- Arne *Viskar* Var det inte han som stal mor Agdas kopparljusstake?
- Ol-Hans Ja nu när du säger det, och kyrkklockorna i stan.
Wasa ser mest besvärad ut
- Wasa *Harklar sig. Ett rum tack Får nycklar och går mot sitt rum, ner för trapporna kommer Linne, de stannar upp för en kort stund, sen fortsätter de åt respektive riktning.*

Scen 6 *Linné och Den okände*

Linné är på väg tillbaka till FetMats när han möter den okände mannen.

- Den okände Ursäkta mig min bästa herre, jag har ett bud åt er.
- Linné Vem jag?
- Den okände Ja ni, det är från min herre, han önskar att träffa er.
- Linné Mig! Vem är det som frågar?
- Den okände Den gode Herr Bergmeister! Och han vill att ni ska möta honom i kväll.
- Linné Jaha i kväll sade ni, var och när exakt skulle det vara, jag är en mycket upptagen man.
- Den okände I kväll klockan sex i hans hem på Bergmästargatan 66.
Och hade jag varit i era kläder hade inte jag lämnat återbud, han är en mycket känslig herre.... Var där eller bli...*mannen tecknar upp en fyrkant med sina fingrar Mannen bugar och går sedan iväg, när han kommit några meter bort.*
Kom i tid! *Går sedan vidare.*
- Linné Hm en underlig figur det där, klockan sex...*härmar mannens tecken.. vad menade han med det??! Nåväl bäst att gå tillbaka nu innan någon upptäcker att jag varit borta.*

När Linné kommer tillbaka sover fortfarande FetMats och Sara, så han slår sig ner vid bordet, tar upp sitt anteckningsblock och börjar skriva i den.

Scen 7 *Gullegubben, Lillstumpan och Den okände.*

Samtidigt på vägen mot Borlänge. Gullegubben och Lillstumpan ligger vid vägkanten och sover, när Den okände dyker upp framför dem. Ett tag iakttar han dem båda till han slutligen väcker Lillstumpan med sin käpp.

Lillstumpan vaknar och när hon får syn på Den okände sätter hon sig snabbt upp men hon förmår inte säga något, utan knuffar Gullegubben i sidan för att han ska vakna.

- Gullegubben Inte nu, låt mig sova ett tag till Lillstumpan.
Lillstumpan knuffar på honom ännu en gång.
Ja vad är det! Tittar irriterat på henne, men hon säger inget utan pekar bara på Den okände. Gullegubben ser åt vart hon pekar och när han ser Den okände, sätter han sig försiktigt och avaktande upp
Vad vill ni?
- Den okände Vad jag vill! *Mannen ler*
- Lillstumpan *på gränsen till hysteriskt* Ja vad vill ni! Ni lät oss gå igår, så låt oss gå idag också.
- Den okände Det är inte jag som avgör er framtid längre, det är ni själva! Men låta er gå nu så där helt utan vidare kan jag inte tillåta. *Mannen hånler.*
- Lillstumpan *hysteriskt* Vad menar ni? Säg.
Den okände Få tyst på ert fruntimmer! Jag blir nervös av hysteriska människor och när jag blir nervös tappar jag kontrollen, och när jag tappar kontrollen så är det lätt hänt att någon råkar illa ut, och det vill väl varken ni eller jag.
- Gullegubben *Lägger sin hand på Lillstumpans axel.* Okey nu lugnar vi oss, allt kommer bli bra. Så vad vill ni oss, ni kan få tillbaka er penningpung om det är det.
- Den okände Om det bara hade varit det så hade jag inte bekymrat mig med att söka upp er.
- Gullegubben Vad vill ni då!
- Den okände Herr Bergmeister vill tala med er och han tänker inte tillåta er att lämna Falun nu när ni sett hans dyraste ägodel. Så er framtid hänger på ert eget beslut. Ta er tid men dröj inte för länge. Två timmar efter sex på Bergmästargatan 66 i kväll, vill han träffa er och oroa er inte! Ni hittar.
Adjö då mina vänner! Den okände rör sig tillbaka mot Falun, men vänder sig för en kort stund till dem igen.
Och sen Falun ligger åt det här hållet, så att ni inte glömmer! *Han lyfter på hatten och ler, sedan vänder han sig om igen och fortsätter i riktning mot Falun.*
Från Borlänge kommer Svartepetter från anslaget, gående.
- Lillstumpan Vem är den där? Varför kan han inte låta oss vara?
- Gullegubben Såja! Han kan inte göra oss något nu, du behöver inte oroa dig, detta ordnar jag

Lillstumpan.

Lillstumpan Vi sticker till Borlänge, där hittar dom oss aldrig.

Gullegubben Det är för riskabelt att chansa.

Lillstumpan Vad menar du? Allt skulle ju ordna sig det sa du ju.

Gullegubben Ja och det kommer det också, vi måste bara var coola nu, förstår du!

Lillstumpan Nej!

Gullegubben Vi får ligga lågt och se vad dom vill...

Lillstumpan Och sen ger vi dem dom djävlarerna!

Gullegubben Vi får ligga lågt som sagt.

Lillstumpan Va!

Gullegubben Detta klarar vi fint!

Lillstumpan Älskar dig Gullegubben

Gullegubben Älskar dig Lillstumpan, kom så går vi.

Lillstumpan Okey!
De börjar gå tillbaka mot Falun och sjunger på en sång.

Scen 8 *Egoisten & Samvetet, Linné, FetMats och Sara.*

hemma hos FetMats och Sara.

Samvetet Vad var det jag sa nu Linné, tvungen att krypa till korset trots allt.

Linné *Smyger in i huset men slår återigen i tån.* Oh aj så in i vassen!

FetMats *Vaknar något bakfull* Nej men godmorgon Linné, Ni är redan vaken ser jag, och huvudet känns fint?

Linné Eh, jodå, jag mår förhållandevis bra, lite trött och sliten. Men FetMats, jag har nått jag måste tala med Er om.

FetMats Jaha ja, det är bara att tala ut.

Sara *Vaknar och gäspar* Så du har vaknat redan min lille Linné?

FetMats reagerar, tittar på Linné och Sara.

Linné Jag har varit vaken en bra stund, har till och med tagit mig en liten promenad för att få lite frisk luft i er vackra stad.

FetMats Frisk luft! Svavel, koppar och granit, inte vad jag definierar som friskt precis. Men

jag vet inte, det kanske slipar fint i era brukade lungor. *Skrattar*

- Linné Jo, och på värdshuset upptäckte jag att, ähm, ja alltså jag har blivit rånad, mitt rum var länsat från alla mina ägodelar inklusive min reskassa. Det enda som fanns kvar var min penna och mitt anteckningsblock.
- Sara Värdshuset, varför så bråttom till värdshuset? Öl har vi här, sängar likaså. Var det nått fel med vår gästfrihet, eller kanske sällskapet?
- FetMats Men Sara då!
- Linné Jo du, det var såhär att när, när jag väl gick ut för att andas in den friska Faluluften, sååå *kort paus* tänkte jag att det var bäst att hämta mina saker när ni ändå låg och sov.
- Egoisten Ja, så ska det låta, där fick du till det! Bra gjort!
- FetMats Men om Ni hade väntat, eller väckt oss, skulle vi gärna hjälpt Er.
- Linné Nej men ni sov så sött i era sängar, eller för din del, på bordet.
- FetMats *Tittar på sin bäddade säng* På tal om det, var sov Ni, min säng är bäddad.
- Sara Han har nog redan bäddat, jag ska genast lägga nya linnen från linneskåpet. *Går mot skåpet för att byta linnen*
- Linné Jo jag tänkte på det här med stölden av mina ägodelar. Jag upplever det som väldigt pinsamt och förnärmande att en man av min börd står utan residens. Skulle det vara er emot om jag gästade ert hem under en kortare tid? Givetvis kommer ni att bli kompenserade för era utgifter och ert besvär. Allt jag behöver göra är att sända ett brev till det botaniska utskottet i Uppsala.
- FetMats Jaha Från Uppsala, jag som trodde att ni var från Stock..... *Avbryts*
- Sara Nu förstår jag varför han hade så bråttom, här luktar det inte hallon, snarare avskräde av ädelt slag. *Linné och FetMats tittar undrande på varandra*
- FetMats Jo Herr Linné, klart att Ni får stanna här hos oss om Ni står ut med vårt spartanska hem.
- Sara Ni har trots allt inte så mycket val min söta lilla Linné, men om Ni tänker fortsätta bruka vårt linneskåp som latrin får Ni gott ta hand om linnelakanen själv. *Sara kastar fram de ner kladdade linnelakanen.*
- Samvetet Nu har du allt skitit i det blå skåpet min Linné!
- Linné Tänkte komma till den saken senare, men ni avbröt mig bästa Mamsell Sara. Jo, självklart var det av den anledningen som jag gick till värdshuset, för att där hämta nya linnelakan. Väl där upptäckte jag till min förfäran, som jag redan beskrivit, att jag blivit bestulen. Dessutom var linnelakanen vid värdshuset både stulna och inte alls så vackra som era.

- Sara Och kvaliteten på linnelakanen på värdshuset la ni märke till igår?
- Linné Självklart gjorde jag det. Men om Mamsell slutar att avbryta så tänkte jag att vi kunde lägga denna olycka till det förgångna och blicka framåt istället.
- FetMats Det tycker jag låter som en utmärkt ide, låt oss äta en bastant frukost istället, jag är hungrig som en varg.
- Frukosten fortlöper under snabbspolning, ingen vill väl titta på tre bakfulla människor som inmundigar en frukost....nej usch. Linné skriver även sitt brev.*
- Linné Oj vad tiden går fort när man har roligt, måste ordna så att brevet kommer iväg redan idag.
- FetMats Ni behöver inte ha så bråttom!
- Linné Lika bra att få det undanstökat dessutom har jag lite andra saker att ta itu med nere på stan. Adjö så länge.
- FetMats & Sara Adjö. *Linné går.*

Scen 9 *Den Okände, Linné, Bergmeister, Fritiof, Rokkokåre, Egoisten & Samvetet.*

Linné knackar på porten till Bergmeister och väntar på svar.

- Den Okände Punktlig och upplädd ser jag, Ni är väntad, stig in.
- Linné Tackar, tackar. *Stiger in*
- Bergmeister Det var ett klokt beslut av Er att komma hit, det kommer att gynna Er. Era pengabekymmer snart att vara ur världen.
- Linné Det låter trevligt, men jag måste fråga Er, varför ville Ni träffa mig, och var ifrån har ni hört dessa rykten?
- Bergmeister Ni är en skarpsynt man, det uppskattar jag. Men Ni har tydligen missat en viktig detalj. Den gode Herr FetMats, som ni troligtvis känner honom som, kallas vid många namn, bedragare är ett.
- Linné Vad menar Ni?
- Bergmeister Jag kommer till det, vill bara upplysa Er om att Ert sällskap består av skurkar, och Ni kan ställas i dålig dager. Jag ber om ursäkt för att jag inte tidigare kunnat eller hunnit ingripa. Jag tog kontakt med er så snabbt jag kunde. Jag har ögonen på den mannen ska Ni veta, och jag har verkligen gjort mitt bästa.
- Linné Vad har jag för garanti att ni talar sanning?
- Bergmeister Låt oss säga så här, det här brevet är det ert?

- Linné Ja det är mitt, men vad gör det i er hand!
- Bergmeister Jo som den vänliga själ, jag faktiskt är, tog jag personligen hand om brevet, efter att FetMats hantlangare kastat iväg det. Det är kanske inte slump att ni träffade lym-meln nästan direkt efter att ni blivit bestulen på era ägodelar. Givetvis var det Fet-Mats mening att ni skulle stå i tacksamhetsskuld till honom och Ni ska veta Ni inte den förste som fallit offer för den där kanaljen.
- Linné FetMats som var så trevlig!
- Bergmeister *Ler* Hur kan man ha så fel, så fel, Ni har verkligen blivit förd bakom ljuset min vän! Men för att komma till saken, jag hade tänkt att ge er en hjälpande hand. Ni får ett rum, mat och dryck som motsvarar er ställning som den herreman ni är, mot att ni gör mig en ytterst liten och obetydlig tjänst. Alltså ni får hjälp utan att stå mig i skuld. Nå min vän vad säger ni?
- Samvetet Tänk över det noga, kan någon verkligen vara så ond som Bergmeister får det att låta.
- Egoisten *inlevelsefyllt* Tänk dig Linné, gratis mat och gratis vin. En vacker fasad med sköna parker, en kissfontän och sist men inte minst, en stor mjuk säng, där du själv väljer vem som ska ligga bredvid.
- Samvetet Kissfontän?
- Egoisten Säg ja nu Linné! Nu har du din chans!
- Linné Ert förslag låter lockande, säg mig den där tjänsten ni talade om! Vad innebär den?
- Bergmeister Hälsovårdsnämnden kräver att arbetsmiljön i gruvan ska ses över, jag har en längre tid funderat över hur jag ta itu med detta predikament. Och varje gång jag funderat har utgången blivit den samma, nämligen grönska, växtlighet!
- Linné Detta förslag gör mig både glad och ivrig, då jag hade som ambition när jag anlände till Falun att undersöka stadens flora och dess tillväxt. Därför finner jag ingen anledning att neka ert anbud, självklart står mina tjänster till ert förfogande!
- Bergmeister Då var saken avklarad! Var vid gruvan i morgon klockan tolv, så får ni vidare instruktioner.
- Linné Gott!
- Bergmeister Herr Fritiof visar vägen till er residens. Ska bli angenämt att samarbeta med er.
- Linné Detsamma min bästa herre. Då ses vi imorgon som avtalat. Ha en fortsatt bra dag.
- Bergmeister Tyvärr kommer jag inte personligen att ta emot er vid gruvan. Jag skickar en av mina bästa guider att visa er runt. Hoppas detta går bra.
- Linné Visst, inga problem. Adjö då. *Går tillsammans med Fritiof.*
- Bergmeister *Till Den okände* Nå vad säger ni, är jag inte genialisk!

- Den okände Jovisst min herre, ni vet hur man lindar folket kring era fingrar. Mycket bra, alldeles förträffligt.
- Rokkokåre Vad ska vi med honom till? Han är enbart en vek kratta, som inte duger till annat än att rabbla blomnamn på latin. Ska herr Bergmeister skola om sig till florist?
- Den okände Man ska inte döma pärlan efter skalet, jag tror vår nyfunna vän har en potential ni inte anar. *Ler nedlåtande åt Rokkokåre* Eller någonsin kommer att göra!
- Bergmeister Ni kan ha rätt båda två! Men Linné är nu oskadliggjord och utgör inte längre något hot.
- Rokkokåre stämmer upp till sång. T.ex. "Alla vill till himlen".
Det knackar på porten*
- Bergmeister Väntar jag någon, nej! Vad menas med detta jag ska mins.. *Avbryts av den okände*
- Den okände Ni hade bestämt möte med två andra om ni inte glömt!
- Bergmeister *Harklar sig* Nej visst inte, klart att jag minns, visa in dem!

Scen 10 *Lillstumpan, Gullegubben, Fritiof, Bergmeister, Den Okände och Rokkokåre*

Lillstumpan och Gullegubben blir inledd utav Fritiof. Bergmeister låter dem stå framför honom ett tag då han granskar dem.

- Bergmeister Så det är dessa människor som dreglade över min skatt?
- Den okände Mycket riktigt!
- Bergmeister De ser inte mycket ut för världen de heller, har man slutat med att förse sina yngel med mat nu för tiden! Nåväl jag har trots allt fått höra era bedrifter, så helt odugliga kan ni inte vara. Jag erbjuder er en anställning i min tjänst, vad säger ni om det?
- Gullegubben Nja gruvarbete är väl inte riktigt vad jag vill just nu. Om det var allt så tackar vi så mycket för erbjudandet och ber om att få gå igen.
- Bergmeister Vad är det jag hör! Skulle det vara något fel med ett hederligt gruvarbete, jag blir nästan sugen på att tvångsrekrytera er till gruvan med en gång.
- Gullegubben Okey, okey! Det var inte meningen att uppröra er! Vi skulle nog kunnat arbeta i er gruva men.... *Avbryts*
- Bergmeister Det kommer ni inte att behöva, ni ska arbeta för mig på annat sätt. Ni ska övervaka en viss person åt mig och så länge ni gör det står ni under mitt beskydd. Ni har inget annat val just nu än att tacka ja till mitt, jo jag vet, generösa erbjudande. Det finns förstås ytterligare en valmöjlighet för er om ni vill.
- Lillstumpan Vadå?

Bergmeister Jag kan ju alltid låta föra tillbaka er till Engelbrekt, där finns flera som gärna har en pratstund med er, nå vad säger ni? Men vad bra att vi kommer överens! Kom till gruvan i morgon så ordnar vi med detaljerna där, Adjö!
Fritiof som står vid dörren, öppnar den och gör en gest åt Lillstumpan och Gullegubben att gå, vilket de också gör.

Rokkokåre *Hyllningssång och tillhörande dans bygger om scenen till gruvan.*

Scen 11 *Gunde, Tor, Tryggve, Tilda, Sotbjörn, Sven, Sten, Sture, Linné, Döden och Bergmeister*

Dagen efter i gruvan, Linné träffar Gunde vid porten in till gruvan.
Gunde *Jaha! Då var vi här, dags för en presentation, följ med mig!*
Här har vi Tor, Tryggve, och Tilda! Och där borta har vi Sotbjörn Sven, Sten och Sture, kom fram och hälsa på er nye kollega Carl från Stockholm.

Carl Från Uppsala, och mitt namn är Carl von Linné om jag får be!

Gunde Visst!

Gruvarbetarna Hej

Gunde Skulle alla vilja vara så goda och följa med mig här så ska jag ge er en guidad tur av den vackra gruvan. *Visar vägen till en port i väggen.* Här har vi kungasalen och då behöver vi en snabbtänkt och stark karl. Lagledaren *vänder sig mot Linné* vem ska Ni skicka in?

Linné Snabbtänkt och stark, hmm, jo det får bli jag tror jag bestämt.

Gunde Då kör vi, redo?

Gruvarbetarna Go Linné go Linné go!

Linné Redo! *Alla skriker lagrop! Springer in i cellen.* Vad ska jag göra då?

Gunde Ser du nyckeln?

Linné Va! Vilken nyckel?

Gunde Ojdå, fel tid, bry dig inte om det, tryck bara ner handen i krukorna och känn.

Linné Usch va äckligt! Vad är det här?! Aotch! *Diverse smällar och dån* Nej men, aj! Vad är det här för påhitt.

Gunde Tiden börjar rinna ut! Skynda skynda.

SotBjörn Kom igen nu Stockholmaren! Visa lite laganda.

Linné Uppsala för böveln! Aj!

Gruvarbetarna *Slår på dörren* Skynda dig nu! *Med äckliga händer och en yr skalle rusar Linné ut*

ur porten med en nyckel i handen som ingen bryr sig om.

- Gunde Då var den cellen avklarad, *Börjar jogga tillsammans med laget mot nästa port. nästa cell kräver en med säker hand. Försvinner in i porten med laget. Sjunger på sin lagsång. Kommer ut igen efter en kortare tid med två man kort.* Då var det avklarad. Ni kan gå tillbaka till era arbeten. Och Carl Ni...
- Linné Carl Von Linné tack!
- Gunde Visst, Ni ska enligt Bergmeisters instruktioner jobba i schakt 45 b.
- Tilda Bredvid oss då, men vad hände med Sten och Sture?
- Gunde De fastnade i varsin cell men bara lugn de kommer alltid tillbaka.
- Tilda Vem ska göra deras jobb då?
- Gunde Laget så klart, laganda sa du väl. Är man med i leken får man tåla steken. *Går*
- Tor Jag är dunderhungrig.
- Tilda Men det är du alltid Tor, fast visst, mat skulle inte sitta fel. In med matbordet. *Några arbetare bär in ett bord och maten dukas fram. Linné börjar plocka fram bestick efter bestick efter snappsglas efter talrik etc, helt enligt etikettens regler. Under tiden äter gruvarbetarna upp all mat. När Linné är färdig med sitt dukande finns bara en potatis kvar på bordet vilken han missar med sin potatisgaffel när Tor snor åt sig den med näven. Linné ser bekymrad ut men räddar situationen genom att låtsas som om inget hänt. Han torkar munnen med servetten han fäst vid kragen och ler.*
- Linné En stadig middag med innehåll från hela kostcirkeln är grunden för ett bra dagsverke.
- Tor Jag har fått akut skörbjugg! *Spottar tänder över bordet vilket ignoreras av resten av sällskapet. Döden går förbi matbordet med en skylt där det står "Nästa dag".*
- SotBjörn *Åska från högtalarna* Hörde ni mullret? Vi måste ut!
- Tor Det var min mage, min hunger är explosionsartad.
- Tilda Middag idag igen. *Döden går återigen förbi med ytterligare en skylt där det står "Nästa dag".*
- SotBjörn *Åska från högtalarna* Hörde ni mullret, gruvan rasar!
- Tor Äh, det var min mage jag är blixthungrig!
- Tilda Då var det dags för middag igen. *Döden går förbi men en skylt där det står "Gissa själv".*
- SotBjörn *Åska från högtalarna* Nu är Tor hungrig igen.
- Tor Nej det var inte jag.

- Alla Nej gruvan rasar, rädda sig den som kan.
- Tor Äh grabbar, det var jag.
- Linné Jag har upptäckt att ni inte använder er högra arm. Hur kommer det sig?
- Sven Det är arvet.
- Linné Vilket arv?
- Tryggve Borlängearvet, alla från Borlänge har alltid lidit av domnad vänsterarm.
- Linné Hur kommer det sig?
- Sven Äh, det är Domnarvet, inget att göra åt.
- Linné *Tittar i sin sidväska och ser fundersam ut, plockar fram en svamp. Den här kanske hjälper.*
- Sven Vadå, ska man röka, sila, freebejsa?
- Linné Nejdå, ta en tugga bara.
- Sven *Tar en stor tugga och ser ut att njuta. Ah, smakar förträffligt. Och, nej men titta, jag kan använda min arm, jag kan gå, jag kan springa, jag kan hoppa, jag kan flyga! Hoppar upp och ner och viftar med armarna, slår ner i marken. Inte flyga kanske. Alla börjar tugga i sig av svampen och Linné ser nöjd ut, arbetarna springer iväg med sina hackor, förutom Tor som tar sin hammare Mjölner, för att jobba. Linné sitter kvar och antecknar.*
- Bergmesiter *Kommer ingående till "Star Wars Theme - Imperial March" Gott, gott Linné, Ni sköter Er utmärkt.*
- Linné Goddag Bergmeister, så bra att Ni kom. Har precis kommit fram till att en svamp jag framställt...
- Bergmeister Jag vet Linné, jag vet. Den får mina arbetare att hugga dubbelt så fort med två friska armar. Dessutom känner inte ens Tor någon hunger!
- Linné Så ni är nöjd med mitt jobb? Men mycket växtlighet blev det inte.
- Bergmeister Äh, vem behöver växtlighet när det finns vackra metaller och en blomstrande indus... hrm svampodling. Bra gjort, fortsätt med det! *Scenen blir svart och en spotlight riktas på Bergmeister. Scenen övergår till klimaxscen då Linné delar ut svampar till arbetarna i led. Wagner ljuder ur högtalarna medan Bergmeister går upp till ett podium. Arbetarna lämnar salen och när sista man lämnat rappar Bergmeister till med sin piska.*
Allt går som jag har planerat. Snart har vi grävt så djupt att vi nått portarna till underjorden. Och... *Sång börjar, "Djävulen och jag" omgjord. Svart.*

Akt 2

Scen 12 *Rokkokåre, Bergmeister och Sara*

Rokkokåre sitter i gruvan med en av Linnés svampar och en spegel som han håller upp rött pulver på. Med ett kreditkort skrapar han en linje att dra.

- Rokkokåre Det här måste banne mig funka bättre att bli stenad på än Linnés tvivelaktiga svampar. Dessutom är det mer rock ´n roll att dra en linje. *Drar en linje smetar rödfärg i ansiktet. Åh fy jävlar! Väntar ett ögonblick och grimaserar åt publiken. Hal-lå! Effekten, var är du?! Nej men allvar, Rokkokåre, vad trodde du. Skulle jag bli stenad på kopparstoft. Den här slaggprodukten kan man inte använda till nånting, eller? Tittar ner i spegeln Hur fan ser jag ut, hur ska jag få bort den här röda färgen från ansiktet. Ser fundersam ut.*
- Bergmeister *Kommer in. Jaså det är här du är. Vem har nu späkt dig?*
- Rokkokåre Nje sanningen är den att jag och min briljanta hjärna har kommit på en hejdundrandes idé.
- Bergmeister Nå, låt höra.
- Rokkokåre De infernaliska krafterna, vilken färg har de!?
- Bergmeister Är det här någon löjlig Jeopardylek eller?
- Rokkokåre Nej men allvar, säg mig, vilken färg?
- Bergmeister Svart!
- Rokkokåre Nej, röd förstår du väl?
- Bergmeister Kom till sak! Jag har inte hela dagen på mig.
- Rokkokåre *Entusiastiskt* Vi målar hela Dalarna rött! Som ett välkomnande till de diaboliska krafterna när de släpps fria.
- Bergmeister *Ironiskt* Ja men Oh, helt underbart förtjusande idé! Det tycker jag du kan göra, lycka till. *Börjar gå ut igen.*
- Rokkokåre Jag tar några arbetare till hjälp!
- Bergmeister *Stannar upp med ryggen mot Rokkokåre. Gör du inte! Detta ska du klara av själv. Går.*
- Rokkokåre Jadu Rokkokåre, nu sitter du allt med skägget i brevlådan. Varför skulle jag komma upp med den löjligen idé? Jaja, då är det bara att bita i det sura äpplet och blanda färg för fulla muggar. Om inte, nån annan skulle kunna göra det? Inga gruvarbetare sa han, men det finns annat folk i stan.

Döden med skylt där det står "Nästa dag och en lunch senare".

- Sara Då var jag här, skulle jag blanda färg eller? *Talar så manligt hon kan.*
- Rokkokåre Det kan du slå dig i backen på, tyvärr blir du ensam med jobbet då ingen annan fanns tillgänglig. Men vad hette herrn? *Syftar på de kvinnliga formerna.*
- Sara Sar...Sebastian!
- Rokkokåre Det var mig ett underligt namn kommer ni möjligen från Ryssland Tsar Sebastian?
- Sara Eh, jo. *Börjar bryta på ryska dessutom försöker hon låta manlig.*
- Rokkokåre Din uppgift blir som sagt att blanda färg här nere i gruvan.
- Sara Jaha, och vad ska Ni med all färg till?
- Rokkokåre Tja, hmm, det är väl oväsentligt i sammanhanget! Vill du nått är det bara att säga till. Tack så mycket för att du ställde upp. Ni kommer att bli rikligt belönad. *Går.*
- Sara Ja tack då. *Väntar på att Rokkokåre har gått, fortsätter sedan tala med rysk brytning men skakar på huvudet och släpper det. Ha! Där lurade jag den dumma token! Det var tur att jag fick tipset av Arne på krogen att Linné börjat jobba här. Känner mig lite löjlig i dessa kläderna dock, hoppas Linné känner igen mig. Fast samtidigt, vem bryr sig, när jag får syn på honom, den feiga lymmeln, då ska det bli andra bullar av. Att bara ge sig av sådär, efter att tränat stockstötning på Britsen!*

Scen 13 *Samvetet & Egoisten, Sara och Linné*

- Samvetet *Sjunger. Helan Går tjohopp faderalla allan lej, hick!
Spotlight på en av pelarna där Egoisten och Samvetet ertappas att spela schack och dricker brännvin tillsammans. De stirrar stumt på publiken. En harkling hörs och spotlightsen släcks.*
- Sara *Linné Kommer in, nynnande för sig själv, ser inte Sara.
Linné!?*
- Linné *Ja? Tittar upp men ser inte att det är Sara. Har du fått svamp än?*
- Sara *Va? sneglar ner på sitt underliv. Nej det hoppas jag verkligen inte jag fått. Borde jag det?*
- Linné *Ja det är väl klart du borde, det har alla dem andra fått av mig.*
- Sara *Alla dem andra?! Vilka andra, hur många har du hunnit med egentligen?*
- Linné *Alla i gruvan, i början var de lite motsträviga men sen svalde de hela paketet. Och nu vill de bara ha mer. Börjar bli lite jobbigt i längden.*
- Sara *Men Ni är en man, det trodde jag verkligen inte om Er. Detta är äckligt!*
- Linné *Va!?! Det är bara ett hederligt arbete som vilket annat.*
- Sara *Men Linné, Ni har blivit en sköka!*

- Linné Ursäkta! *Paus* Den rösten känner jag igen.
- Sara Din usling till man, om jag ens kan kalla dig det.
- Linné Men jag visste inte... *Får en smäll av Sara och far omkull tillsammans med sina svampar som även de far ut på golvet.*
- Sara Oj, var det såna svampar Ni talade om?
- Linné Ja, vad trodde du, jag jobbar här för Bergmeister. Framställer svampar som jag ger till arbetarna för att de ska jobba bättre. *Plockar upp svampar under tiden som han talar. Glömmer en.*
- Sara Likväl, hur kunde du lämna oss sådär utan att lämna ett meddelande. Både jag och FetMats har varit så oroliga. FetMats har till och med skickat ut folk att leta efter er.
- Linné FetMats, den tjuvrackarn. Han, orolig! Inte en chans, det enda han är orolig över är mina pengar, och dem kan han glömma.
- Sara Vad talar ni om? FetMats är ingen tjuv, hur har ni mage att tala illa om min bror?
- Linné Det finns ingen anledning för mig att spilla dyrbar tid här med dig kvinna, sådan bror, sådan syster. Samma ruttna virke! *Vänder sig om och går*
- Sara Din, du, oh, ditt... *Tar en av svamparna och kastar efter honom. Sara sjunger en depressiv och aggressiv sång riktad till sin älskade.*

Scen 14 *Ol-Hans, Arne och Linné*

Ol-Hans och Arne sitter på en ljugarbänk i gruvan, de har båda ett stop i handen. Ol-Hans tar en stor klunk ur stopet men spottar genast ut det.

- Ol-Hans Tvi faan! Vem har dränkt ölen?
- Arne Vad gör du, du kan väl inte spotta ut ölen så där, det är fan som att pissa i dopfunten!
- Ol-Hans Det hade inte rört mig i ryggen, just nu är det någon som pissat i ölen!
- Arne Åh, minns du den gången jag pissade i ölen på Engelbrekt?
- Ol-Hans Och det har jag druckit av, och du ska va min kompis!
- Arne Minns du inte? Du hade väl däckat av då antar jag.
- Ol-Hans *Ler och skrattar* Det har hänt en och annan gång...
- Arne Det var för nått år sedan, jag gick fram till värdshusevärdinnan och sa att jag kunde pissa rakt ner i en mugg som stod 10 famnar bort utan att spilla en droppe. Hon trodde mig förstås inte men jag insisterade och slutligen slog vi vad 50 silverstyck-

en att jag kunde det.

Ol-Hans Nu kommer förklaringen till varför vi inte har så gott om pengar till öl längre!
Arne Nej då, absolut inte. Jag halade fram min slätklenod och påbörjade min pissning.
Det var då jag pissade i ölen, på baren, på värdinnan, golvet, väggarna, taket!

Ol-Hans Är det därför det luktar så illa på Engelbrekt?

Arne Nej, det är för att du inte tvättar dig. Hur som helst, jag pissade överallt, utom just i muggen. Och värdinnan stod och skrattade åt mig med piss rinnande från håret!
Med tillgjord löjlig röst "Jag tror Arne är skyldig mig 50 silverstycken!"

Ol-Hans Du är så dum i huvudet!

Arne Leende gav jag henne mynten och var noga med att inte luta armbågarna på disken. Hon såg förbryllat på mig medan pissen började torka i hennes hår och sa: "Men Arne, du har precis förlorat 50 silver och allt du gör är ler, borde du inte gå och tiggga?" Jag fortsatte le och svarade: "Ser du mannen längst bort i salen där, han som ser så sur ut?" "Ja" svarade hon. "Jag slog precis vad med honom om 100 silver att jag kunde pissa ner ditt värdshus, din öl, din disk och dig. Allt du skulle göra var att skratta." Arne är inte så dum som han ser ut.

Ol-Hans Vilket är tur det.

Arne Och anledningen till att vi har haft råd till öl är mitt vadslag, men nu börjar det sina i pungen tack vare ett visst rån för några dagar sedan.

Ol-Hans *Tittar sig omkring* Men vänta nu, jag såg mig omkring för att beskåda väggarna som du pissat på. Men varför är de av sten... var är Engelbrekt!

Arne det här stämmer inte

Ol-hans oh nej Arne! Vi har gått och dött, vi skulle aldrig ätit den där svampstuvningen.

Arne Ol-Hans skärp dig!

Ol-Hans *fortsätter som om han inte hört Arne.* Och nu får de aldrig veta varför Ol-Hans dricker?

Arne Svampstuvningen ja! Det var något med de där svamparna

Ol-Hans Arne, vi har dött förstår du inte....ingen mer öl!

Arne nej nej vänta, det är svamparna i stuvningen, jag sa att de såg skumma ut.

Ol-Hans Jag sa ju det! Vi skulle inte ätit det där, se till och med ölen har bleknat!

Arne Det är en hallis, vi har fått en hallis av svampstuvningen fan va´ häftigt, fattar du inte Ol-Hans *tar tag och skakar om Ol-Hans* allt är en fet jävla hallis!

Ol-Hans Va!

Linné kommer in på mitten av scenen med sin korg med svamp, nynnlar lite lätt för sig själv.

Arne Och hallisen blir bara bättre och bättre. Där kommer Stockholmsbrackan från värdshuset.

Linné Nu får det va nog med den här cirkusen, jag är banne mig från Uppsala!

Ol-Hans Schyst, vi är på en cirkus, var är tigrarna?

Arne & Ol-Hans *Mora-Träsk* Jag känner nånting mjukt! *Grimaserar och skrattar. Ett kraftigt ljud hörs från gallerfönstret nere vid golvet. Utan Mora-Träsk* EN TIGER! *Rusar bort från scen.*

Scen 15 *Linné, Samvetet & Egoisten och en bunke fragglar*

Linné En tiger?

Fraggel Pssst, här nere...

Linné Finns det en tiger där eller?

Fraggel Nej, inga tigrar. *Paus* Det är vi, här nere vid gallret.

Linné *Linné söker med blicken efter galler och finner dem, publiken ser ett fraggelhuvud titta fram mellan gallren. Linne hoppar naturligtvis till vid åsynen av denna neon-rosa varelse som inte hör hemma i 1700-talets Sverige. Det där ser verkligen INTE ut som tiger! Går fram mot gallret. Vad är du för nått?*

Fraggel En fraggel!

Linné En fraggel?!

Fraggel Ja, en fraggel.

Linné Vad sjutton är en fraggel?

Fraggel En sån som jag.

Linné Men, men vad är en sån som du då?!

Fraggel Instängd. Jag är instängd med mina vänner, de andra fragglarna.

Linné De andra fragglarna? Finns det fler såna?

Fraggel Ja...

Linné Och varför är ni instängda?

Fraggel För länge sedan när Falun inte fanns
Kom en liten fraggel, Farbror Resande Mack från någonstans
Han hittade denna koloni vi idag befinner oss i

Där levde vi tillsammans med Doserna i harmoni
Tills Bergmeister kom och bildade sitt hemska baroni
Grundat på Ilska och hat, och vi blev utan mat

- Fraggel 2 Han vår gruva tog över
För att tjäna massor med klöver
Som om detta inte skulle vara nog
(Var det många fragglar som dog, och Bergmeister han log, när han slog)
Långt ner i djupet han sig tog
För att där finna morgostjärnans första stråle
Han som senare blev kallad Hin-Håle
- Fraggel 3 Instängda bakom lås och bom
Tills den gyllene nyckeln är funnen, ty detta är vår dom
- Samvetet Vad är det dessa söta varelser säger! Arbetar du som djävulens lakej?
- Egoisten Äh, vadå djävulen, trams! Det är en bra arbetsgivare och inget annat.
- Samvetet Men se på dem, de kan inte ljuga med sina oskyldiga ögon.
- Egoisten Ja Linné, se på dem! Skulle du, om du var vid dina sinnes fulla bruk, tro på ett tjog varelser som ser ut som ett gäng fluffiga färgsprakande små kalasbjörnar från underjorden?!
- Samvetet *Ger Egoisten en ond blick.* De talade om en nyckel till friheten, har du inte en nyckel i din innerficka? *Linné famlar i sin innerficka och plockar upp nyckeln.*
- Egoisten Linné, du måste skämta med mig. Inte kan du väl släppa ut dem. De kanske bits. De om några är väl djävulens lakajer.
- Samvetet *Lyser upp.* Skulle du tro att ett tjog varelser som såg ut som ett gäng fluffiga färgsprakande små kalasbjörnar, bits, eller tillhör djävulen? Låter inte så troligt va? Öppna nu gallret.
- Egoisten Men vänta nu, de är rätt många fragglar...
- Samvetet Ja det har han rätt i, du borde hämta hjälp.
- Linné *Till fragglarna* Jag måste bara hämta hjälp, stanna där ni är, gå ingenstans.
- Fraggel 1 *Skakar galler* Jag tror inte vi lyckas bryta oss ut, så, vi lovar att stanna.
- Linné Vem här nere kan jag be om hjälp. Ol-Hans och Arne? *Kort paus.* Nej jag tror inte det va. Hmm, *knäpper med fingret* Sara! *Inser att hon är rätt arg på honom* Oh just de ja, Sara ja. Hon är inte allt för glad på mig tror jag bestämt.
- Samvetet Bäst att ta tjuren vid hornen Linné, låt det inte vänta den här gången.
- Linné Så får det bli, jag har gjort orätt! *Lämnar scenen och fragglarna kryper bort.*

Scen 16 *Sara, Samvetet och Linné*

Sara befinner sig på scen och rör runt med en spade i en stor, djup kokbalja av trä och hon ser allt annat än glad ut.

Sara Varför i alla gudars namn, lät jag mig nedlåtas till detta, den jäveln ska nog få, det ska jag vara kvinna nog att se till.

Linné har kommit in och avvaktar ännu, blir något mer tveksam för varje svordom som lämnar Saras läppar.

Efter allt vi har gjort, så vågar han säga sådär, man skulle ha utlyst gatlopp åt den där fjolliga herrn, då skulle vi få sett vad han dög åt. Det hade.....

Samvetet Tjuren vid hornen!

Sarahan allt förtjänat!

Linné Men det menar ni väl ändå inte, uppr ... (iktigt talat) *Avbryts*

Sara LINNÉ! Hur kan man va' så fräck, att ni inte skäms karl

Linné Jomen det hel.. *Sara tar ett steg närmare Linné och har spaden i högsta hugg, vilket får Linné att tappa talföret.*

Sara Först kommer ni här och anklagar mig och min bror för att vara tjuvpack och sedan har ni mage att komma tillbaka, hur vågar ni?!

Linné Jag vet att jag gjort er orätt, men det får vi reda upp senare. Du måste hjälpa mig Sara, du är den enda jag kan vända mig till nu!

Sara Jaha, så då duger man, det här får du allt förklara!

Linné Tiden är knapp, vi hinner inte nu, vi får reda upp det där senare. Kom nu snälla Sara innan de upptäcker oss.

Sara Oss! Såvitt jag förstår så är det inte jag som hamnat i onåd, jag har all tid i världen och jag kommer inte röra mig en tum förrän du har förklarat dig och bett om ursäkt. Först då kanske jag kan hjälpa dig, om du har en bra förklaring förstås.

Linné Du kommer inte tro mig om jag säger vad det gäller! Tro mig, jag ber dig *gå ner på sina knä* följ med mig så ska jag visa.

Sara Det är möjligt att jag inte kommer tro dig, men det är inte mitt problem. Så res dig upp och sluta upp med de där tramsigheterna och berätta, för ditt smicker biter inte längre. Så vad väntar ni på, tala ut, jag är idel öra.

Linné Som ni vill *Ser bekymrad ut* jag har hittat ett smått lustigt folk som kallas Fragglar och de är fångade här i gruvan, vi måste hjälpa dem. *Får inte prata mer.*

Sara Ni har rätt jag tror er inte! Var detta det bästa ni kunde komma på?

Linné Men det är sant, ni måste tro på mig, jag gör vad som helst bara du hjälper mig!

Sara ser fundersam ut, men så verkar hon komma på något.

Sara Vad som helst? Ni är beredd att göra vad som helst, bara jag tror på er och lovar att hjälpa er?!

Linné Ja, vid min ära och min faders grav!

Sara Ja! Vad er ära anbelangar skulle jag knappast hysa större tilltro, men för den goda sakens skull, så lovar jag att hjälpa dig.

Linné Gudskelov! då ger vi oss av med en gång *börjar gå*

Sara Om du gifter dig med mig!

Linné *halvvägs ut* Ja vad än ni ber o..! *Stannar upp* Giftna! Appappa sakta i backarna här nu, sa du giftna mig *vänder sig om och börjar gå tillbaka.*

Sara Javisst ni hörde rätt min gode Linné *börjar gå ut åt samma riktning som Linné tidigare. Linné stoppar upp henne när hon passerat och drar henne tillbaka.*

Linné Det där kan du inte tänkt över ordentligt. Ni har väl inte glömt vilken slusk jag varit mot er och hur skamligt jag betett mig.

Sara Nej! Men som du sa det kan vi reda upp senare, du har nyss svurit vid din ära och din faders grav att du kommer giftna dig med mig, så du behöver inte oroa dig över det lilla dilemmat nu, vi har en hel livstid att reda upp det där du och jag. *Sara ler triumferande mot Linné.* Kom nu, var det inte bråttom sa du?

Linné *Förtvivlat* Men! Men Sara ni är värd någon så oändligt mycket bättre än mig!

Sara Jag vet! Ska vi gå nu då! Du kommer hålla din ed var så säker och jag kommer uppfylla min strax! Vad väntar du på? Seså tiden rinner iväg. *Linné börjar motsträvt följa efter Sara som går ut varifrån Linné kom.*

Linné *Ynkligt efter henne* Men det är inte rättvist!

Scen 17

Linné, Sara, Lillstumpan, Gullegubben och en bunke Fragglar

Linné och Sara kommer in på scen igen genom en annan ingång.

Sara hur länge ska vi gå egentligen, försök inte lura mig nu, så lätt kommer du inte undan. Vilket håll är det denna gången då?

Linné *muttrar* Vi är framme nu!

Sara *Ser sig omkring* Framme! En tom gruvsal, vad är det du behöver hjälp med! Ska du gräva en ny gång upp eller, för i så fall kan jag berätta att det finns mycket enklare sätt att komma ut härifrån.

Linné Vänta så får du se! *Linné går fram till Gallerfönstret.* Herr Fraggel?!!

- Fraggel 1 Vi är kvar var lugn! *Ett Fraggelhuvud sticker ut mellan gallerna, Sara vänder sig om för att se vem det var som svarade*
- Sara Aah! Vad är det där!
- Linné En Fraggel!
- Sara En Fraggel!?
- Linné Ja en Fraggel, vi har inte tid med att diskutera vem som är vad nu! *Linné plockar fram sin nyckel med ett stort leende och visar upp den framför Fraggelns ögon. Jag tror att det här kan var nyckeln ni letar efter, men var är dörren så jag kan släppa ut er, jag ser ingen.*
- Fraggel 1 Det beror på att man inte kan se dörren utifrån, ge oss nyckeln så låser vi upp själva. *Linné ger Fraggeln nyckeln och Fraggeln försvinner.*
- Sara Ska du släppa ut den där?!
- Linné Nej inte bar den, de är flera stycken.
- Sara Flera stycken! Är du säker på att du vet vad du gör, de kanske bits.
- Linné Skulle de..... *Gullegubben och Lillstumpan kommer in och avbryter. Lillstumpan har en armborst riktad mot dem. Sara står med ryggen mot och ser dem inte.*
- Sara De vad då!
- Lillstumpan Ner på marken, nu har du allt lekt med elden en gång för mycket, det här kommer Bergmeister tycka om! Ner då för djävulen annars ska ni smaka lod!
- Gullegubben Ni hörde vad hon sa! Ge er, ni har inte en chans att komma undan!
- Linné Komma undan vad då, jag förstår inte vad ni talar om.
- Lillstumpan NER! *Sara och Linné rör sig sakta ner mot marken, men plötsligt stormar sju fragglar ut på scen och kastar sig över Lillstumpan och Gullegubben.*
- Lillstumpan Ah vad är det där, ta bort det Gullegubben.

Lillstumpan och Gullegubben flyr iväg, vilket också Linné, Fragglarna och Sara gör.

Scen 18 *FetMats, Linné, Sara, Fantomen, Wasa, och en bunke fragglar*

In på vardera sida ställs det ett bord vilka befolkas av FetMats råd versa Bergmeisters.

- FetMats Herr Emanuel Swedenborg, vår utsände som haft uppdraget att undersöka omständigheterna kring de växande oroligheterna i Dalarna, har kommit fram till att det är här i Falun som ondskan har sitt fäste. Jag ska högt återberätta för er vad han

skrivit:

”Därnäst sjönk en del av den stora staden djupare, och ännu djupare sjönk Falun, av den orsak att de onda där äro mer i sitt invärtes än andra. De har dock i våra dagar blivit värre än de fordom voro, vilket vållats av deras styresman. Denne har nämligen söndrat befolkningen, tubbat med vinning och penningar, belönat alla, som höll med honom, och utmärkt dem även genom ränker och ord. De övriga, hurudana de än voro, ärliga och oärliga, har han förföljt på alla vis, berövande dem deras inkomster, tadlande dem personligen och genom andra, korteligen, han har utsått misshälligheter och invärtes tvedräkt i alla kretsar i staden.”

Vi vet alla vem som styr våran stad och det är nu bekräftat att vår gode Bergmeister är den som vi måste bekämpa. Frågan är bara hur och när?

Från mitten av scenen kommer Sara, Linné och Fragglarna inspringande, de vänder sig mot FetMats bord.

Linné! Vad ska det här betyda, får syn på Sara och Fragglarna. Sara!

- Sara Ja!
- FetMats Vad gör ni här? Och vad är det för något ni släpat in?
- Sara Det är Fragglarna!
- FetMats Fragglarna?!
- Linné Ja Fragglarna, vi kommer direkt från gruvan!
- FetMats I gruvan? Vad har du gjort i det helveteshålet?
- Linné Helveteshål, du vet inte hur rätt du har! Jag tog anställning i gruvan efter att Bergmeister tagit kontakt med mig. Genast kände jag på mig att det var något skumt i görningen. Jag fick jobbet som gruvbotanist och tog tillfället i akt att undersöka gruvans innersta hemligheter. Jag fann då, till min fasa att Bergmeister hade framställt en svamp som inte bara gjorde folket arbetsamma, utan även lockade ner andra att hugga sten för honom. Det florerar rykten i gruvan att man måste skriva kontrakt med Bergmeister, med inte mindre än sin kristna själ som insats för att få tillgång till mer svamp.
I min iver att komma till roten med denna ondska sökte jag, om möjligt än djupare ner i berget. Där fann jag dessa oskyldigt utnyttjade fragglar som bekräftade mina misstankar.
- Wasa Kom till sak Herr Von Linné, vad är det Ni antyder?
- Linné Jo, berättelsen fragglarna förmedlade bar på en bitter sanning, den bistra verkligheten. Att Bergmeister inte bara är en ond man, utan även är i förbund med Hin-Håle själv!
- Alla utom Linné *Förfärat* Åhhh, nej...
- Linné Jo, med Självaste Lucifer den fallne, Samael den svarte, Leviathan, Behemoth, Belsebub... *Gestikulerar vilt med armarna*

- Alla Jaja Linné vi har förstått!
- Linné *Fortfarande exalterad* Svampen har gjort att gruvarbetarna snart nått ner till Bergmeisters mål, helvetets portar. Om dessa portar slås upp kommer land och rike att fyllas av onda demoner och mörka krafter.
- Fantomen *Darrar på rösten* Det är Armagedon Ni beskriver för oss!
- Linné Nemesis Divina!
- Wasa Det förklarar varför hela Falun har målats rött!
- Fantomen Inte riktigt rött, knutarna är vita...
- Wasa Nej de onda krafterna har inte hunnit så långt ännu. Om vi inte agerar snart får vi helröda hus.
- FetMats Väl talat, vi vill varken ha Armagedon över oss, ej heller denna infernaliska färg. Vi skriker till handling i gryningen! Ondskan är som svagast då.
- Wasa Anfall är bästa försvar, låt oss storma gruvan!
- Fraggel Det är inte så fromt att slåss, vänd andra kin..(den till) *avbryts*
- FetMats Utmärkt talat Wasa, så får det bli!
- Fraggel Mmm *Besviket*
- Scen 19** *Bergmeister, Rokkokåre, Den Okände, Gullegubben, Lillstumpan och Kakmonstret*
- Bergmeister Då var vi alla samlade här denna natt, ni hade nått att förmedla. *Vänder sig mot Gullegubben och Lillstumpan.*
- Gullegubben Linné har lämnat oss, tillsammans med honom sprang en kvinna och sju små lurviga färgsprakande tingestar.
- Bergmeister Fragglarna! Hur lyckades han befria dem? Jag som hade gömt nyckeln så bra.
- Rokkokåre Fragglarna? Har samtliga tappat greppet om verkligheten?
- Bergmeister Fragglarna bryr jag mig inte längre om, men denna kvinna Linné fick hjälp av, hur kom hon hit?
- Rokkokåre Och det frågar Ni mig!
- Bergmeister Vem annars skulle vara så dum att ta in ett fruntimmer hit?
- Rokkokåre Jag är smickrad, men tyvärr oskyldig denna gång.
- Den Okände Vi bör nog koncentrera oss på det problem vi nu ställts framför.

- Lillstumpan Vilket problem?!
- Den Okände Om Linné lämnat oss lär han ha gjort det av ett skäl. Bergmeister, hur mycket kan han veta?
- Bergmeister Om han, som Gullegubben säger, befriat Fragglarna vet han nog hela vår plan. Så Ni har rätt, vi borde koncentrera oss på det istället.
- Den Okände De kommer troligtvis att storma gruvan inom det närmsta dygnet. Linné vet att vi kommit långt i vårt grävande tack vare hans svampar.
- Lillstumpan Storma oss!? Nej men vad säger ni! Vi kommer att dö allihop! *Hysterisk*
- Gullegubben Lugna ner dig nu Lillstumpan, jag är här, och Bergmeister vet säkert vad han gör.
- Bergmeister Bara lugn, jag sitter med Esset i rockärmen. *Börjar dra i ett rep han hållit under bordet. Ett kraftigt morrande hörs från andra änden repet. Bergmeister ställer sig upp och börjar dra allt häftigare. Slutligen kommer kakmonstret in på scen fjättrat i ett hundkoppel med stora nitar.*
Sitt Kakmonster! *Kakmonstret vägrar SITT säger jag! Tar fram en burk kakor och vipps så sitter den ner och flåsar med tungan ute. Bergmeister kastar en kaka till monstret och den slukas.*
Med Kakmonstret vid vår sida kan det aldrig gå fel. Nu kan de patrasket storma bäst de vill!

Scen 20

De flesta

Från de båda borden reser sig de två sidorna och bereder sig på strid. De två leden närmar varandra hotfullt och en sångduell tar ton. Den Okände sitter kvar vid sitt bord och beskådar spektaklet, fragglarna smyger av scenen lite diskret vid åsynen av den onde Bergmeister.

- Linné Jag utmanar eder på envig Bergmeister, din stygging! *Drar av sig sin vänstra handske och daskar den två gånger i ansiktet på Bergmeister, som svara genom att slå Linné rakt i ansiktet med knuten näve. Självfallet faller vår modiga hjälte till marken, men med stil. Detta sker i takt med Wienervalsen.*

Fantomen bussar Devil på Bergmeister men Kakmonstret går emellan och river Devil i stycken.

- Fantomen Men Devil då!
- Bergmeister *Skratt* Vad hade du förväntat dig av en hund din pyjamasman?
- Fantomen Han är, var en varg! *Blir arg och stormar Kakmonstret vilket leder till en brottningskamp som varar en längre tid. Undertiden fortlöper striden tills det bara är Bergmeister och Kakmonstret kvar. FetMats tar upp en polkagris från sin innerficka i sin långa rock, han kastar polkagrisen mot Bergmeister som fångar den.*
- FetMats Apport byracka! *Kakmonstret hoppar upp på Bergmeister som ramlar.*

- Bergmeister Aj som FAN!
- Kakmonstret Kaka, kaka, kaka, kaka...! *Letar efter kakor i den döende Bergmeisters fickor etc.*
- Porten till Helvetet öppnas och in stiger Den Okände nu i sin rätta skepnad som djävulen.*
- Den Okände Ni ropade! *Gruvan börjar rämna vid Djävulens intåg.*
- Linné *Vaknar och ser djävulen. Oh nej, vi har förlorat! Svimmrar.*
- FetMats Slutligen möts vi.
- Den Okände Cirkeln fulländad, nu är jag mästaren.
- FetMats Bara mästare av ondska Lucifer! *Skriker till sina medhjältar, och Linné. SPRING FÅN; SPRING! Jag uppehåller honom!*
- Alla springer ut, Linné blir utdragen av Sara*
- Sara Så lätt kommer du inte undan ditt löfte Linné! Du ska med här.
- Cowboymusik hörs och FetMats kastar undan sin rock och visar upp ett hölster med en revolver i. Djävulen gör det samma. Ljuset blinkar och då hörs, grottan rasar och det blir svart.*

Scen 21 *Wasa, Fragglar, Fantomen, Linné och Sara*

Grönt ljus på scen och fågelkvitter hörs. Hjältarna kommer ingående på scen till fraggalrnas sång. När sången är slut dammar de av sig.

- Linné Såg ni min högerving?!
- Wasa Jo, den var snygg när du slog ner i golvet. *Ställer sig heroiskt.* FetMats, han var en riktig karl, han offrade sig för den goda saken, själv stod han mot Helvetets krafter. Vi är alla skyldiga honom ett tack, och i framtiden kommer denna dagen att bli kallad "Dagen-då-FetMats-offrade-sig-för-den-goda-saken-och-blev-ihågkommen".
- Sara Eller "Den Stora stöten". Och min bror, han är förevigad i bergets grund. Låt honom vila där för alltid.
- Fragglarna sjunger fraggelsången med hjälp av de andra, denna sexen övergår till bröllops scenen.*

Utro *Alla*

Linné och Saras bröllop till applådtack där samtliga skådespelare går med i bröllopståget.

Vi manusförfattare skulle vilja tacka: Systembolaget, Chokladbollar, Mariannes, De Colombianska

kaffeodlarna, Frida för hennes kokkonst, Ikea, Tiger i Nalle Puh, Thåström, Depeche Mode, Fields of the Nephilim, Quintin Tarantino, George Lucas, Tolkien, Mupparna, Gud och Djävulen, Alla gamla spex, Cthulhu, Cigaretter man dör av, Carl Von Linné och Emanuel Swedenborg, sömn, Doserna med sina fragglar samt oss själv.

Ilskan går åt: Klabbande ordbehandlare med konverteringsmög, dåliga övernattningsmadrasser, vädret som biter i kinderna när man går hem på natten, dåliga batterier i minidiscen, behovet av sömn.